

Reactie van de HuurdersVereniging Staedion en de Huurdersvereniging Haag Wonen op de internetconsultatie :

Maatregelen voor selectieve woningtoewijzing op basis van screening.

Betreft : voorgenomen Wijziging van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (Wbmgp) in verband met de selectieve woningtoewijzing op grond van overlastgevend, crimineel, extremistisch of radicaal gedrag.

Organisatie : Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Publicatiedatum : 4 december 2014

Verspreiden of aanpakken van overlast.

De huurdersverenigingen van Staedion en Haag Wonen zijn het eens met de wetgever dat overlast moet worden aangepakt. De (nieuwe) Rotterdamwet maakt het mogelijk dat bepaalde mensen of families geweerd kunnen worden in bepaalde complexen, straten of buurten door middel van screening bij toelating tot die aangewezen complexen, straten of buurten. Maar het voorstel lost maar de helft van het probleem op. Waar de overlastgevers neerstrijken wordt de kiem gelegd voor nieuwe problemen en dat deel wordt niet opgelost met dit voorstel. Dit wetsvoorstel verspreidt de overlastgevers in de hoop dat de aangewezen buurt er beter van wordt en in de hoop dat het elders niet erger wordt. Maar uit de praktijk van alle dag weten we wel beter.

1. Het verspreiden van overlast is, evenals het verbieden of verspreiden van prostitutie en het verplaatsen van stankveroorzakende fabrieken, etc. een keuze die het mogelijk maakt om het echte probleem niet aan te pakken en anderen elders op te zadelen met het gedogen van de problemen die geplaatst worden in hun "backyard" , portiek, complex, buurt, nabijheid. Laat anderen het probleem maar opknappen in plaats van dat de gemeente of het rijk het probleem oplost.

2. Vaak is in een buurt met overlastgevers niet slechts één bewoner maar zijn groepen bewoners betrokken bij de problematiek. Dan red je het niet door nieuwkomers te verbieden daar te gaan wonen. Je moet de overlastgevers aanpakken.

3. Natuurlijk helpt het wetsvoorstel wel om de overlast niet nog erger te maken, dus helemaal zinloos is het niet. Maar de wel moet verder gaan en het mogelijk maken dat de gemeente of het rijk het echte probleem aanpakt en de overlastgevers kan verplaatsen en herhuisvesten.

4. Waar naar toe ? Ja dat is een discussie die net als bij aan te wijzen panden voor ex-drugsgebruikers en bij aan te wijzen panden voor (ex-)psychiatrische patiënten samen met de bewoners gevoerd moet worden in de buurten. Maar het beste voor de buurten is om bepaalde portieken of complexen aan te wijzen waar deze overlastgevers mogen wonen onder strikte voorwaarden, toezicht, controle en begeleiding. Overleg met de bewoners van de portieken of complexen (bewonerscommissie) en zorg dat de meerderheid er mee in kan stemmen, zorg in elk geval voor een draagvlak. Zijn er in het aangewezen portiek of complex "nette" bewoners die weg willen, geef ze een verhuispremie en laat ze ruimte maken voor de aan te wijzen overlastgevers die dan op een

tijdelijk contract van 1 – 5 jaar kunnen laten zien hoe ze de woning bewonen en in de buurt geen overlast veroorzaken en wellicht daarna kunnen doorstromen of blijven wonen.

Conclusie en advies : breidt de wet uit tot en met maatregelen die het mogelijk maken om de problemen echt op te lossen in plaats van alleen maar te verspreiden.

Den Haag, 17 januari 2015.

W: www.hvdh.org, www.hvhw.org

E: hvs@hvdh.org, info@hvhw.org